

Pentru a ști mai mult și pentru a preveni mai bine

Corpul tău poate transmite emoții și nu numai...

infecții cu transmitere sexuală

Generalitat de Catalunya
Departament
de Salut

Infecții cu transmitere sexuală

Sunt infecții care se transmit în special **de la persoană la persoană** în timpul relațiilor sexuale. Sunt cauzate de microbi precum viruși, bacterii, protozoare ori paraziți artropozi.

Afectează în special organele genitale, dar se pot localiza de asemenea și în alte părți, în special în zona anusului sau a gurii. În unele cazuri, infecțiile se generalizează când invadează sistemul sanguin sau limfatic, existând posibilitatea afectării diferitor organe.

Care sunt?

Infecțiile de transmitere sexuală sunt numeroase și unele sunt mai grave decât altele. Cea mai cunoscută dintre acestea este SIDA. Infecțiile produse de virusul papiloma uman, care cauzează negii genitali și herpesul genital afectează un număr mare de persoane.

Cele mai grave sunt:

- Gonoreea sau infecția cu gonococi (blenoragie)
- Hepatita B
- Herpesul genital
- Infecția cu HIV/SIDA
- Infecția cu unele tipuri de virusi papiloma uman (HPV)
- Infecția genitală cu Chlamydia
- Limfogranuloma venerică
- Sifilisul sau infecția cu *Treponema pallidum*

Alte infecții mai puțin grave sunt însă frecvente:

- Negi genitali (alte tipuri de virus papiloma uman)
- Pediculoza pubiană (lăței)
- Scabie
- Tricomonaza sau infecția cu tricomonas

Multe dintre aceste infecții trec nevăzute, deoarece nu se manifestă prin niciun semn sau niciun simptom de infecție, mai ales la început.

Dar dacă nu se detectă și nu se tratează de la începutul infecției, pot **produce complicații și pot lăsa sechele** precum sterilitatea sau ciroza. În schimb dacă se detectează la timp se pot diagnostica și trata ușor.

Complicațiile posibile

- **Infecțiile cu gonoreea și Chlamydia:** dureri în partea de jos a pântecului, sterilitate sau sarcină ectopică (în afara uterului)
- **Hepatita B:** ciroză și cancer de ficat.
- **Sifilis:** boli grave ale sistemului cardiovascular și nervos.
- **Infecție cu HIV/SIDA:** slăbirea sistemului imunitar, care poate contracta anumite boli și care, în lipsa tratamentului, pe termen lung, cauzează moartea.

Cum se transmit?

Se transmit în principal în timpul **relațiilor sexuale** cu penetrare (vaginală, anală și urogenitală) și de asemenea, uneori, prin contact sexual fără penetrare.

- Prin schimbul reciproc de lichidele corporale precum spermă, secreții urinare, secreții vaginale sau sânge de la persoana infectată. Este vorba despre infecția cu HIV, hepatita B, gonoreea și infecțiile genitale cu Chlamydia.
- Prin contactul direct cu zonele pielii sau ale mucoasei afectate de infecție (în unele cazuri există leziuni vizibile), ca în cazul herpesului genital, negi genitali și sifilis.

Se transmite foarte ușor în cazul în care nu se utilizează o barieră protectoare: prezervativul (masculin/feminin) sau un protector pentru gură (banda de latex).

De asemenea, se poate produce infectarea cu aceste pe calea **nonsexuală**:

- Hepatita B și HIV **se pot transmite prin sângele** unei persoane infectate, prin folosirea în comun a materialelor de injectare de droguri sau la efectuarea tatuajelor sau a piercingurilor cu instrumente nesterilizate.
- Scabia și pediculoza genitală se pot transmite prin **contacte corporale intime** sau prin intermediul hainelor infectate.
- **Femeia însărcinată** își poate infecta fătul în timpul sarcinii, în timpul nașterii sau în perioada alăptării. Este cazul infectării cu HIV și cu sifilis.

De asemenea, trebuie reținut că:

Majoritatea infecțiilor pot fi contactate de mai multe ori. Chiar dacă o persoană s-a infectat și s-a tratat pentru una dintre aceste boli, se poate reinfecta.

Se transmit în lanț, adică persoana infectată poate contagia multe alte persoane și fiecare din acestea, la rândul lor, pot contagia alte persoane.

Favorizează transmiterea HIV/SIDA. În cazul în care ați suferit de una dintre infecțiile cu transmisie sexuală, riscul de infectare cu HIV crește.

De ce trebuie să ții cont?

- Nu toate practicile sexuale de penetrare fără protecție au același risc de transmitere :

Risc sporit

Penetrația anală .

Penetrația vaginală: riscul crește în caz de sângerare (în timpul ciclului menstrual sau în cazul primului contact sexual).

Risc redus

Sexul oral presupune, în general, un risc mic de transmitere. Cu toate acestea, riscul este semnificativ în cazul sifilisului. În cazul virusului HIV, riscul și-l asumă persoana care primește ejacularea în gură.

- Sărutul pe gură, mângâierile, masajele, masturbările reciproce sunt alte forme de a întreține relații sexuale care au un risc de transmitere mult mai mic decât practicarea sexului cu penetrare și nu comportă niciun risc în ceea ce privește transmiterea virusului HIV.

Cum se manifestă?

Unele persoane care suferă de o infecție cu transmitere sexuală, în special femeile, nu manifestă niciun simptom sau, în unele cazuri, manifestă simptome foarte discrete și intermitente. În schimb, alte persoane au simptome sau semne foarte evidente.

Se recomandă să se acorde atenție posibilelor semne și simptome, care pot să se manifeste la câteva zile sau luni după contagiare. Acestea **semnale de alarmă** sunt foarte diverse și își pot face apariția la câteva zile sau luni după îmbolnăvire.

La femei: crește secreția vaginală cu miros și consistență diferită de cea obișnuită, mâncărime, înțepături, arsuri la nivelul organelor genitale, durere în timpul relațiilor sexuale.

La bărbați: secreție gălbuie la nivelul penisului (dureroasă sau nedureroasă), înțepături sau arsuri la urinare.

Atât la bărbați, cât și la femei: ulcerări la nivelul organelor genitale, al gurii sau anusului, negi în regiunea genitală sau anală, prezența de ganglioni în zona inghinală.

De ce trebuie să Țineți cont?

- Infecțiile cu transmitere sexuală se pot manifesta în alte părți ale corpului, diferite de organele genitale și aparatul urinar.
- Nu toate semnele sau simptomele care afectează organele genitale (iritație, mâncărime, etc.) sunt cauzate întotdeauna de o infecție cu transmitere sexuală.
- **Oricare ar fi semnalele de alarmă, trebuie consultat un medic care va stabili diagnosticul și va prescrie tratamentul necesar.**

Multe din aceste infecții
trec neobservate

Prevenirea
este cea mai bună
formă de protecție

Diagnosticarea timpurie
previne majoritatea complicațiilor

Simptomele și semnele posibile în cazul unei infecții cu transmitere sexuală

Infecție cu gonoreea sau Chlamydia	<p>La femei: secreții vaginale anormale. Sângerări vaginale anormale între ciclul menstrual. Durere în timpul relațiilor sexuale.</p> <p>La bărbați: secreție anormală la nivelul penisului sau anusului. Durere la urinare.</p>
Infecție cu tricomonas	La femei, secreții vaginale anormale cu miros urât, însoțite uneori cu usturime și mâncărime.
Herpes genital	Leziuni dureroase la nivelul organelor genitale sau anusului, care apar și dispar periodic.
Sifilis	Una sau mai multe ulceratii nedureroase la nivelul organelor genitale, în zona anală sau bucală, care dispar spontan și fără tratament. După aceea pot apărea pete roșii sau iritații pe corp care mai târziu dispar.
Limfgranuloma Venerică	Inițial este o ulceratie nedureroasă în zona organelor genitale, după care apar noduli (ganglioni) dureroși în regiunea organelor genitale. În cazul unei infecții anale, anusul poate prezenta excrescențe cu aspect hemoroidal, precum și supurații sângeroase.
Condiloame	Negi sau umflături nedureroase la nivelul sau în regiunea organelor genitale (penis, vagin, col uterin, scrot) sau în regiunea anală. Uneori sunt foarte numeroase.
Pediculoza publiană	Mâncărime, senzație de mâncărime cu eritem, iritații și inflamații în regiunea publiană sau axilară.
Scabie	Mâncărime nocturnă foarte intensă: iritații între degete, cute articulare (coturi și încheieturi) sau în regiunea organelor genitale.
Hepatita B	Icter, urină de culoare închisă, scaune albicioase, greață, oboseală.
Infecție cu HIV	În etapa inițială a infecției: febră, inflamarea ganglionilor, erupții cutanate.

Cum puteți ști dacă sunteți infectat?

În general, trebuie efectuate niște **analize specifice**. Acestea sunt simple și rapide. Trebuie doar să se preleveze o mostră de sânge sau de secreție genitală (din uter, vagin, col uterin etc.) sau de urină.

Medicul va stabili diagnosticul după ce va analiza rezultatele analizelor și va realiza un consult fizic.

De ce trebuie să țineți cont?

- Examenul ginecologic de rutină, inclusiv citologia (testul Papanicolau) nu permite întotdeauna medicului să detecteze prezența infecțiilor.
- Deoarece unele infecții pot fi transmise fătului sau nou născutului se recomandă efectuarea de analize la începutul sarcinii sau înainte de intervenția sarcinii în cazul concepției programate.

Există tratament?

În majoritatea cazurilor, tratamentul **este simplu și întotdeauna eficient**. Deși nu toate infecțiile au un tratament curativ, începerea cât mai curând posibil va preveni apariția majorității complicațiilor pe care le produc.

În funcție de **diagnosticul specific, medicul va prescrie tratamentul necesar**. Este esențial să nu se ia medicamente neprescrise, fiindcă un tratament inadecvat poate masca simptomele fără a trata infecția, care rămâne activă.

În cazul diagnosticării unei infecții cu transmitere sexuală este important să se prevină și/sau să se trateze persoanele susceptibile de a fi contractat infecția: persoanele cu care s-au întreținut relații sexuale și persoanele care au folosit aceleași seringi. Numai în acest mod se va împiedica reinfectarea și se va rupe lanțul de transmitere.

Cum se pot preveni?

Prevenirea este cea mai bună formă de protecție, de aceea sunt necesare măsuri de siguranță:

- **Folosirea barierelor protectoare în relațiile sexuale**, cum ar fi evitarea contactului cu leziuni ale pielii sau cu mucoasele, în special la nivel genital, cu excepția cazului în care ambii parteneri știu că nu sunt infectați.

Prezervativele (masculine și feminine) și-au demonstrat eficiența, însă este important să se folosească în mod corect, cu suficientă lubrifiere și în fiecare contact sexual (atât pentru penetrarea vaginală sau anală, cât și pentru felație).

Atenție: lubrifiantul (un gel solubil în apă, precum glicerina) este un complement indispensabil al prezervativului în cazul penetrării anale. Nu trebuie folosiți lubrifianți grași (unt, ulei, creme solare, vaselină), pentru că micșorează rezistența latexului și prezervativul se poate rupe mai ușor.

- **Într-o relație de cuplu stabil, nu renunțați la folosirea prezervativului**, până când ambele persoane își fac analizele de laborator necesare pentru a evita posibilele infecții cu transmitere sexuală.
- **Evitarea întreținerii de raporturi sexuale sub efectul consumului de alcool și de droguri**, pentru că acestea micșorează capacitatea de a percepe riscul și astfel pot duce la neutilizarea prezervativului sau la folosirea în comun a materialelor de injectare. Foarte frecvent, starea de euforie sau de ebrietate este responsabilă pentru nefolosirea prezervativului, deși se cunoaște importanța utilizării acestuia.
- **Nu utilizați niciodată în comun seringi sau ace** pentru injectarea cu droguri, hormoni sau alte substanțe.
- **Utilizați materiale de unică folosință sau sterilizate** pentru perforarea pielii (tatuaje sau piercinguri).

De ce trebuie să ții cont?

- Riscul de infectare cu gonoreea și sifilis în urma sexului oral fără protecție nu este deloc neglijabil. Trebuie să folosești prezervativul sau, în funcție de practicile sexuale, o protecție bucală din latex.
- Schimbul de jucării sexuale poate fi un mod de transmitere a infecțiilor sexuale, dacă jucăriile nu se acoperă cu un prezervativ înainte de fiecare folosire.
- Pilula contraceptivă, diafragma, spermicidele locale (sprayuri, geluri, ovule), actul sexual întrerupt (a ieși înainte de ejaculare) și alte metode contraceptive nu protejează contra HIV și nici contra altor infecții cu transmitere sexuală.
- **Vaccinarea poate preveni hepatita A și B.**
- Vaccinul anti papiloma uman este eficient în cazul anumitor tipuri de viruși și, în prezent, se recomandă vaccinarea fetelor înaintea vârstei de inițiere a relațiilor sexuale.

Informați-vă în privința acestor vaccinuri la un centru medical.

- În cazul expunerii la HIV și, prin urmare, în cazul riscului sporite de infectare, persoana afectată se poate adresa serviciilor de urgență din spitale pentru a primi, înaintea efectuării analizelor, un tratament preventiv (tratament postexpunere) în termen de 72 de ore de la expunere.

Aflarea unor informații suplimentare ajută la cunoașterea modului de prevenire a infecțiilor cu transmitere sexuală, de solicitare a unui diagnostic timpuriu pentru a preveni complicațiile și, de asemenea, de prevenire a transmiterii.

Dacă aveți îndoieli sau credeți că puteți fi infectat, sau dacă stilul de viață vă expune riscului de infectare, nu evitați să consultați profesioniștii medicali: doctorul de familie, specialiștii în dermatologie, ginecologie și urologie.

Puteți să vă adresați unităților de îngrijire a sănătății sexuale și reproductive din policlinicile din sistemul medical public.

Pentru mai multe informații puteți suna la telefoanele:

Sanitat Respon 24 ore
902 111 444

SIDA
900 212222
Informare confidențială și gratuită

<http://canalsalut.gencat.cat>